

عنوان مقاله:

باززنده سازی بافت های تاریخی با هدف ارتقاء میزان جذب گردشگر فرهنگی

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی پژوهشهای نوین در معماری و شهرسازی ایران (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

سمانه ظهیریان - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی واحد نطنز

خلاصه مقاله:

امروزه توسعه گردشگری در تمامی عرصه ها، چه در سطح ملی و منطقه‌ای و چه در سطح بین المللی مورد توجه برنامه ریزان دولتی و شرکتهای خصوصی قرار گرفته است. (لطفی، 1384) آگاهی جوامع از این که گردشگری منبع درآمد ارزی بسیار مناسب و قابل ملاحظه ای در اختیار اقتصاد یک کشور قرار میدهد، باعث شده است که گردشگری مفهومی بسیار گسترده در ابعاد مختلف اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی پیدا کند و به عنوان یک صنعت تلقی شود. (طهماسبی پاشا و مجیدی، 1384) در این مقاله تلاش گردیده است تا با توصیف مفاهیم کلیدی همچون گردشگری و گردشگری فرهنگی و میراث فرهنگی به بررسی تاثیر متقابل این مهم ها از طریق مطالعه اسناد و کتب بر یکدیگر پرداخته و اهمیت وجود گردشگر علاقمند به میراث فرهنگی را در جهت حفظ این ارزشهای گرانقدر در سایه وجود برنامه ریزی مناسب با هدف حفظ و جذب بیشتر توریسم فرهنگی به اثبات رساند. در نهایت با بهره گیری از اصول گردشگری شهری و بررسی نمونه های موفق گردشگری به ارایه راهکارهایی عملیاتی جهت موفقیت بیشتر مجموعه های گردشگری و افزایش جذب گردشگر داخلی و خارجی پرداخته که این امر عامل موثری در جهت حفظ و بقای میراث ارزشمند گذشتگان میباشد.

کلمات کلیدی:

باززنده سازی بافت های تاریخی، معماری و گردشگری، گردشگر فرهنگی، پایداری اجتماعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/717297>

